

Հիմ յապագայց քաղցրահամբոյր խընդրեմք սիդ ,
 Կրղերք խայրեաց թէ գան ի հողմն հաստաձիգ .
 Ոչ վարդենեաց հիւսք ցօղաթուրմն յարշալոյս ,
 Ուլ փուշք ըզխոր թողուն ըզհետս յիրանունս :
 Աստուսկեսցուք . — զի՞ փոյթ քաղել ըզպըտուդ
 Աղիւ կամ յետ ամաց , յամով կամ կանուխ .
 Ոչ շատ իսկ յայն ի միտս յաստիս են վայելք ,
 Ի յամիագոյն թէ գոյ հովտիս վայր ուրեք :
 Դաղտնի հեշտանք քօղածածուկ ի տեսիլ ,
 Որ զսիրտ յանշուշտ յոյս խրախուսեն ըզմայլիլ .
 Հանգոյն՝ անտես ծաւալական ջինջ այեր
 Օկենդանութեան տայ բաբախմունս ի ծոց մեր .
 Դպագայք . . . ոչ յուսացուք յապագայս .
 Օի ապագայց եմք մեք եւ ոչ ի ներկայս ,
 Որ ոչ ընդհատ քան զմանուշակ
 Ի ձեռս անդէն յորում գըրգի
 Լորուսանէ զըոյրն անուշակ ,
 Եւ թարշամեալ անկանի :
 Դպագայք . . . գայցեն այժ ապագայք ,
 Ի ճշմարիտն օն եցեն իղձք եւ հըմայք .
 Իբր ըզնաւորդ բուռն ընդ ալիս
 Յաղջօ եւ ի խութ երկիւղալիս
 Ինդ յոյս եւ աչ ծրիեալ անքուն
 Տենչայ տենչայ ցոլից այգուն .
 Բապասեսցուք . — կեանք՝ ամարան է գիշեր ,
 Իսկ ապագայք՝ այգն յաւիտեանց անըստուեր :

Հ . Խ . Գ

ՀՆ ԱԽՈՍՈՒԹԻՒՆ

Հեագիտուրիւն :

Կրթեալ մարդ մը իր բնական բե-
 րումը գոհ ընելու համար , որ անձին
 սահմանէն դուրս ելլել կ'ուզէ , միտքն
 և սիրտը կը գործածէ . և այս երկուքը
 բամեցընելով՝ բնակած աշխարհքին
 չորս գին որ մէյ մը դարձընելու ըլլայ ա-
 չուըները՝ կը կենայ՝ կը մտածէ տեսած-
 ներուն վրայ . կը տեսնէ մեծամեծ լեռ-
 ներ , որ իրեն ժամանակակից չեն . ջրե-
 ղէն դաշտ մը կը փայլիրի առջին երկըն-
 քի գունով , զոր իր սահմանին մէջ
 Դպասուած միայն իրնայ ամփոփած ըլ-
 լալ . դիմացը կ'ելքն գետեր , որոնց ծա-

գումը չյիշեր . — իսկ անդին կը տեսնէ
 քաղաքներ , որոնք իրեն վերջին հարցը
 հետ ծնած են . կ'երթայ մէյ մը կը
 խորհրդակցի պատմութեան էջերուն
 հետ ու կը գտննէ որ ատենօք ուրիշ ան-
 ծանօթ քաղաքներ կը բարձրանային ա-
 նոնց տեղը՝ երեւելի ու բազմամարդ , և
 թէ անոնց մարելու ատենը՝ յաջորդեր
 են այս նորերը : Դպոնք ամէնը տեսնե-
 լէն ետքը՝ կը դառնայ կ'ըսէ իրեն . Իհա-
 այս տեղուանքն եղան խանձարուրք իմ
 ազգիս , որ այսօրուան օրս լոեր է իր
 պարծանքէն . ասոնք եղան ուրեմն իրեն
 փառացը տեղուանքը՝ ինչպէս հիմա
 թշուառութեանցը վկայն . երթանք
 փնտուենք տեսնենք իմանանք թէ ինչ
 էր իրեն զգացմունքը , ինչ իրեն գի-
 տութիւնը , ինչ մեծութիւն ունէր ,

ինչպիսի էր իրեն տերութիւնը , ինչ սովորութեամբք կը վարուէր , ինչպիս եղաւ՝ որ կամաց կամաց փոխուեցաւ ու ինկաւ . պատմութիւնը ինչ որ կը պատմէ ինձի՝ սիրտս գոհ ըներ . երթամ տեսնեմ իմ նախնիքս : Ո այս կ'ըսէ ու կ'երթայ ուր որ հետք մը կը տեսնուի հին շնութեանց , և աշխ ուշով մտիկ կ'ընէ թէ ինչ կը խօսին այն աւերակները՝ ինչ պատասխան կու տան իրեն . կը քալէ անդին՝ յիշատակարանները կ'երդուընցընէ . կը վազէ փոշելից դարաններ ու ձեռք շմօտիկցած ձեռագիրները կը յոգնեցընէ . և ասանկով պատմութիւնը խօսուն քարերուն , ու խօսուն քարերն ալ պատմութեան կը ծառայեցընէ : — Ի՞այց եթէ հայրենասիրութիւնն ալ չմղէր զինքը , իր անձնասիրութիւնը ձայն կը հանէր կը զարթուցանէր՝ որ եթէ իր նախնիքը չուզենայ փնտուել , թող նախնի մարդկութիւնը երթայ քննէ , որով աւելի տեղեկութիւն , աւելի գիտութիւն մը առնէ իր վրան , և այն աստուածատեղծ բնութեան վսեմութեանը վրայ ունեցած գաղափարն ընդարձակէ :

Ի՞նչ կ'ըսէս ուրեմն , սիրելի ընթերցող . զգայուն սիրտը զինքը ձանճնալէն ետքը՝ ազատ համարձակ ինքնիրեն չը . դիմեր հնագիտութեան . առաջին հայլին չէ , որ իր դիմացը կ'անցնի՝ զինքը՝ ի նախնիս իւր նկատելու . հնագիտութիւնը երկրորդ զինքը գիտնալ մը ըսելէ . որովհետեւ հազարաւոր տարիներէ առաջ երեցող մարդկութեան մասն ենք իւրաքանչիւրնիս ալ . այս , հնագիտութիւնը սրտի հետ ստեղծուած զգացմունք մընէ : Արտերնիսեւ իրեն ամէն մէկ թելերը ստեղծեց բոլոր տիեզերաց հաստիք , այն՝ որուն իւրաքանչիւր գործքը մէյմէկ կատարելութիւն են . և այս զգացմունքը աստուածային մատը պարգևելէն ետքը մեզի՝ այս գեղեցիկ է ուրեմն , և օգտակար է հնագիտութիւնը , ինչպիս գեղեցիկ է աստղը աստղութեանը մէջ , ինչպիս օգտակար է անձրեի հատը երկրիս ծարաւոյն մէջ : Ի՞այց կարծէս թէ մէկ չէ հնագիտու-

թիւնը , կամ թէ ըսեմ՝ սրտին շատ մասերուն մէջ ինքն ալ մէյմէկ զգացմունք կ'ըլլայ . այնչափ ահա ընդարձակած է սրտին վրայ , որով նոյնչափ ալ մեծ է գաղափարը մտաց մէջ . վասն զի անունն ալ կը ցուցընէ թէ ինքն ու իրեն ընդարձակութիւնը՝ բոլորովին սրտին հետ կապուած է . որչափ որ կ'երթաս , ինքն ալ նոյնչափ կը կտրէ : Ուրեմն քանի կերպարանք որ առնէ հնագիտութիւնը , այնչափ ալ գեղեցկութիւն ու օգտակարութիւն ունի : — Ունէ որ հնագիտութեան սէլն ունիս սրտիդ մէջ , կամ մանաւանդ թէ ըսեմ՝ այն պատրաստ յօժարութեան հաւաներ ես , ինքը քեզի վկայէ թէ ինչպիս գեղեցիկ է այն լուցկիքը , որ զգացմունք կամ իրեն մէկ մասն է . անոր համար մենք ալ թողունք իւրաքանչիւրին՝ որ ինքը անձին փորձովը այս գեղեցկութիւնը զգայ , և տեսնենք թէ մարդուս ինչ զգացմանցը աշխատութեան թեւակից կ'ըլլայ ու արդիւնաւոր կ'ելլէ անոնցմէ : Արօնքը , որ ամէն տեղ իր զօրաւոր ու աստուածային ձայնը կը հացընէ , զհնագիտութիւնը երբեմն իրեն օգնական կ'աւնէ , որ իր հազարամեայ ծածկուած փառքերը թանձր հողերէ զատելով ցուցընէ մեզի այն մեծ ազգեցութիւնը , որ կը ներգործէր բոլոր աշխարհքիս վրայ : Ո՞չ , տիկրութեան ու իննդութեան միանգամայն յիշատակ , հնագիտութիւնը չէ որ ձեռքը ջահ առած չուովմայ պէս մայրաքաղաքի մը տակ՝ արևուն լցուին զրկուած ուրիշ քաղաք մը կը մտնէ , Զմարիտն Ո՞ստուծոյ պաշտօնէից բնակարանն ու հետքը՝ այնպիսի խաւարին ու արիւնուուգ բանտի մէջ փնտուելու , և ձեռքերնէս բռնած կ'առնէ կը տանի զմեզ այն գետնազամբանները , ու պատկառանք մատնանիշ կը ցուցընէ մեզի՝ մթոյ մէջ ցոլացած լուսոյ փայլակները : Արօնից տեսարաններուն չկրնար վարժիլ աչուրնիս . ամէն մէկ նահատակի տանջանարանները մէյմէկ նոր զգացմունք կու տան մեզի՝ անոնց վրայ նկատելով իրենց արքայութեան գինը :

Հնագիտութիւնը ուրեմն կը բորբոքէ զմեզ մեր Աստուծոյն սիրովը : — Իսայց դառնանք հիմա տեսնենք աւերակներու, քարերու ուսման մէջ մաշած հնագիտութիւնը . երթանք մօտենանք մէյմը իրեն, ու հարցընենք թէ ինչ էր այսչափ ատենուան մէջ սորվածը : Խնձի նոր ծանօթութեանց և ուղղութեան ուսուցիչ առի, կ'ըսէ, այս աւերակները . նայեցայ մէյ մը սա շէնքերուն, մտածեցի որ անթիւ տարիներով ինձմէ առաջ կանգնուած էն, այն ատեն՝ երբոր մարդկութիւնը գեռ նոր ելեր էր Արարագին ձեռքէն . այն ազգը՝ զընութիւնը միայն ունէր իրեն դիմաց օրինակ, և այդ գեղեցկութիւնը ինքնիրեն զգալով՝ նշանն ալ թողուցեր է աշխարհքիս : Իսայց ինչ պիտի ըլլան այդ տեսածքարերս, որ պատմութիւնն ալ ինձի կը ցուցընէ թէ այս երկրիս բնիկ չէին . ուրեմն ծանօթ էին ծովուն վտանգներուն, և ուրիշ ազգաց հետ վերաբերութիւն ու վաճառակցութիւն ունէին . այսչափ հեռաւոր աշխարհքներ կտրելու անցնելու համար, որչափ ատեն նախ պատերազմեր են ծովուն հետ՝ մինչև որ յաղթեն : Այսպիսի բաներ պատմեցին ինձի այդ մամուտ քարերը . շատ անգամ զիս իրենց ժամանակէն ու պատմութեան սահմանէն վեր եղած ատեններու մէջ մօտուցին : Տեսայ յիշատակարաններ ալ, նայեցայ թէ ինչ կ'ըսեն վրանին փորուած զըրերը . այն ատենուան թագաւորներն ալ ժողովրդեան օգտին կ'աշխատէին, որ ահա բոլոր երկրին ապահովութեանն ու արգասաւորութեանը համար՝ քսան երսուն տարուան մէջ բնութեան ձեացուցած լշերէն աւելի մեծ լիձ մը կը ստեղծեն . անդին կը տեսնեմ ծեր քարեր, որ Այդ տեսած երկրիդ առաջին թագաւորներուն ժամանակէն ենք կ'ըսեն, ու արքունական ժամբան կը տւցընենք : Այն ատեն նստայ երկար ըննեցի՝ թէ այս իմ հայրենի ազգս այս ափ հին է ու այսչափ բազմաթիւ դաշեր տեսեց, որ օրուան վրայ ալ ծլելով աղկելով հովերուն փչելուն դէմ . ինչ-

պիսի արդեօք խելացի կառավարութիւն ունէր, ինչպէս ժամանակին պարագայիցը յարմար կը շարժէր . ետքէն մտածեցի ալ ինքնիրենս թէ ինչպէս իրեն աշունն ալ վերջապէս հասեր՝ թումեր ու թառամեր է . ուրեմն գարնան ցողը գաղրեր է վրան իջնալու : Այսաւասիկ ասովլ իմացայ և հիմա պիտի իմացընեմ ամենուն, թէ մեր նախնիքը այս լեռներուն, այս հովիտներուն, մէկ խօսքով սոյն աշխարհքին զրիցը մէջ, այս առաջնորդն ունենալով իրենց՝ իմաստնացան, զօրացան ու գրեթէ հաւասար չունեին . բայց ետքը սա մոլար ճամբուն զարնելով՝ կործանեցան իրենք ալ, իրենց ձեռացը հրաշալիքներն ալ . իրենք իրենցմնվ սկսան ու ըրին, մենք ահա իրենց պատմութեան աւանդն ունինք ձեռքերնիս՝ ուղիղ երթալով իրենց փառացը համնելու : — Չըսէնք հիմա ուրեմն, որ հնագիտութիւնը սրտերնուս մէջ կ'ուռացընէ զհայրենասիրութիւնն ալ : Վեղեցիկ զուգակցութիւն, որ հնագիտութիւնը հայրենասիրութենէն կը ծնանի, հայրենասիրութիւնն ալ հնագիտութենէ կը մնանի . երբոր ճանչնաս մէյ մը այդ քու նախնեացդ գիտութիւնը, երբ տեսած հրաշակերտ շէնքերուդ վրայ զարմանաս, երբոր անցընես մէյ մը մուքէդ՝ թէ ասոնք ինձի կեանք տուողներուն ընակութիւնն եղած էն, ասոնք իրենց մտածութեանցն ու հանճարոյն արգասիքն են, ինչ կ'ըսես . կարելի՞ է որ չքարախն ուժով մը սիրտդ, չհառաչէս մէյ մը այն աւերակներուն վրայ, Ուր են իմ հարքս չաղաղակես . — ո՞չ, հարքդ՝ ի քեզ պիտի կենդանանան, իրենց ժամանակն անցեր է :

Այսպի օգտակարութիւններ միայն չեն, որ կապուած էն հնագիտութեան հետ . բայց այն՝ որ կրօնքը, ուղղութիւնը, գիտութիւններն ու հայրենասիրութիւնը կը զարթուցանէ, անկէց աւելի օգտակար, անկէց աւելի վսեմ զգացմունք չկրնար գտնուիլ :

(ԿԸ ՀԱՐՈՒՆԱԿՈՒԴ)